

[Behnke]

Problemet var så, at de fortsat kan gå i stykker under driften. Derfor tog han folk fra ulandene til Danmark og oplærte dem i køleskabsreparation, således at de senere lokalt kunne overtage vedligeholdelsen.

Nu er projektet imidlertid blevet stoppet. Dette gælder både køleskabsleverancen og uddannelsen af de lokale folk. Manden har fået besked på, at det må han ikke.

Spørgeren vil nu gerne have oplyst, hvorledes en sådan uegennyttig, godgørende person skal forholde sig for at kunne fortsætte sin gavnlige virksomhed uden at overtræde lovgivningen.

Svar (7/11 89):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministeriet kan oplyse, at der ikke gælder en særlig lovgivning for start af private ulandsprojekter, men at der i en række love findes bestemmelser, der kan have betydning for den aktivitet, som er beskrevet i begrundelsen for spørgsmålet. Der vil kunne være tale om bestemmelser i bl.a. arbejdsmiljølovgivningen og miljøbeskyttelseslovgivningen, der henhører under henholdsvis arbejdsministerens og miljøministerens forretningsområde. Under miljøministerens forretningsområde henhører lov nr. 832 af 21. december 1988 om afgift af visse chlorfluorcarboner og haloner (CFC-afgift), hvorefter der skal betales afgift for stoffer, der anvendes til fremstilling og vedligeholdelse af køleskabe.

Reglerne for udlændinges indrejse, ophold og arbejde i Danmark er reguleret i udlændingeloven. På grundlag af de foreliggende oplysninger har Justitsministeriet ikke kunnet identificere en eventuel sag om ansøgning om indrejse m.v. til at deltage i en oplæring i reparation af køleskabe.

Spm. nr. S 108

Til *justitsministeren* (26/10 89) af:

Ole Espersen (S):

»Vil ministeren foranledige, at den af Preben Wilhjelm, Kriminalistisk Institut ved Københavns Universitet, udgivne bog, »Grundbog for lægdommere«, udleveres til de nævninge og domsmænd, der kan udtages med henblik på at fungere som lægdommere?«

Begrundelse

Der findes ikke i dag et rimeligt materiale, som kan give domsmænd og nævninge et indblik i deres opgaver og i den måde, hvorpå opgaverne kan udføres. En meget kortfattet vejledning, der udleveres, kan ikke betragtes som et tilstrækkeligt grundlag for den lægdommer, der ønsker at gøre sig bedst muligt egnet til at varetage funktionen.

Det må være i samfundets interesse, at lægdommerne har de bedste muligheder for at udføre deres opgave. Dette skal på den anden side ske, uden at de på nogen måde nærmer sig den professionelle jurist med hensyn til viden og baggrund.

Den lige udgivne grundbog for lægdommere opfylder de stillede forudsætninger. Den er let tilgængelig og kortfattet. Den opfylder et ønske, som mange lægdommere har givet udtryk for i en interviewundersøgelse, og den er billig.

Den giver samtidig en kortfattet orientering om kriminalitet og kriminalpolitik samt på et sobert og objektivt grundlag en orientering om den samfundsmæssige baggrund for den funktion, lægdommerne skal udføre.

Svar (6/11 89):

Justitsministeren (Engell):

Den i spørgsmålet nævnte bog, der er på 150 sider, indeholder 14 kapitler skrevet af en række forskellige forfattere om lægdommersystemet samt strafferetlige, straffeprocessuelle, sanktionsmæssige og kriminalpolitiske spørgsmål.

Efter min opfattelse bør en grundbog kun udleveres som foreslået, hvis der er tale om en fuldt ud neutral og afbalanceret fremstilling. Bogen kan ikke anses for at opfylde disse krav. Fremstillingen indeholder bl.a. en del udeladelser, unøjagtigheder samt en række direkte fejl i forhold til gældende ret.

Jeg mener derfor ikke, at bogen er egnet til at blive udsendt af myndighederne til landets ca. 10.000 lægdommere som en grundbog for disse. Jeg mener i øvrigt, at private bøger kun helt undtagelsesvis bør udleveres til lægdommere.

Jeg er derimod instillet på at tage initiativ til, at det drøftes, herunder med domstolene, hvorvidt det vil være rigtigt at udvide den bestående relativt korte vejledning til domsmænd og nævninge, der er udarbejdet af de to landsretspræ-